L'Ajuntament és meu

Al senyor Casajoana, que avui s'ha tret la careta. Reconeixement i quatre paraules.

Reconeixement perquè fins ara que vivia de partit (ja no?) només escopia des del seu avatar anònim. És especialment divertit que critiqui l'anonimat quan vostè va ser l'anònim menys anònim de la ciutat i repartia llenya, faltes d'ortografia i grunys des del Compte d'Erill a Twitter. Una alçada política alta, alta.

'Treballa a o per a l'Ajuntament és treballar dins el sistema'. Oh, aquesta és la meva fal·lacia neoliberal preferida. Sí, home, aquells qui sempre lloen l'empresa privada i porten 20 anys vivint dels eraris públics. A veure, que se us ha d'explicar tot. La gent que treballa, no la gent que l'endolla el partit, treballa on pot. En el meu cas, he treballat per a l'Ajuntament (l'Ajuntament és el sistema, mare de déu senyor, classes de politologia urgent a la Casa Gran del Catalanisme, si us plau) amb un orgull immens. Treballar sense perseguir el lucre sinó per a fer la feina ben feta per al conjunt dels meus veïns. I sàpiga que els veïns i les entitats saben exigir perfectament que la feina sigui ben feta i justa, no li càpiga dubte. Orgull és poc. I si li pica, rasqui's fort.

Malgrat que hi hagi peces com vostè, senyor Casajoana, que fan mal a l'administració equiparant-la amb el jardí de casa seva. Malgrat que hi hagi persones com vostè que equiparen una administraciío de tots, al color del seu partit.

Per altra banda i no hi voldria entrar de ple, perquè no en sóc la portaveu, però el seu desconeixement del món associatiu fa feredat. Suposo que les seves comanyes regidores no trigaran a estirar-li les orelles. És una falta de respecte a la seva autonomia, la seva tasca, que vostè mai podrà entendre, perquè em consta que vostè no ha fet mai res que no sigui per diners. Sincerament, retreure-li a ningú que s'expressi lliurement perquè rep diners públics per la seva tasca, és simplement i plana, censura. Censura de la bona, de la de sempre. O pitjor, pretendre comprar el silenci de l'activitat cultural. No sé què és pitjor. La cultura popular ha de ser contestatària, transgressora i crítica. Si no ho és, és un cúmul d'estómacsagraïts dansant o cantant o cremant carretilles. I això no és cultura. Això és que et pagui el hobbi CDC.

Personalment, agraeixo les crítiques que rebem. I en vull més. I quan no hi son, m'espanto. No m'agraden les societats manyagues i encara menys atemorides. A nosaltres, com que ningú no ens deu res, ens poden criticar tranquil·lament. I estic orgullosa que així sigui. I espero que el dia que governem, encara pugui ser més així. Criticar sense por per construïr plegats.

Censura, paraulot bonic, i cosa que vostè, i ja que ho esmenta, practicava ufanosament a la comissió de Via Pública.

Quin greu demanar la plaça d'Octavià, quin delicte! Retreu que la funció que vostè tenia assignada el feia anar de corcoll. Escolti, si no li agrada que es facin coses al poble, potser allò que tant diuen els seus de vocació de servei, no li escau gens. Potser és que no volia treballar tant.

Retreure el material que l'Ajuntament deixa, que és tan seu com meu, mai ho oblidi això. Per sort, no tothom és càrrec de confiança a la casa. Hi ha criteris objectius i si les activitats són d'interès públic, el material es cedeix. Faltaria més. És que diu coses molt grosses, senyor Casajoana. Demanar sales! Ara a partir del seu article, proposo que es restringeixin els serveis municipals a les persones que combreguin amb la política de CDC. Mmmm, faci's així, que té una mica de totalitarisme a la galta.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/121401.html

Copyright 2024 Cugat.cat

Miri, el seu article és un insult. Però li agraeixo que ho digui sense embuts i li agraeixo que ho digui amb la seva cara, potser es deu al fet que ara ja no ha de dissimular perquè ja no hi ha sou enmig.

Bon vent, senyor Casajoana. No el trobem a faltar.

NÚRIA GIBERT és portaveu de la CUP-PC

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/121401.html

Copyright 2024 Cugat.cat